

Το τέλος μιας σχέσης

Το τέλος μιας σχέσης βιώνεται ως ξαφνική απουσία νοήματος των πάντων και το άτομο παραδίδεται σε μια καθημερινότητα τόσο πιο στενόχωρη και πιεστική, όσο πιο έντονο ήταν το πάθος. Ο εραστής έχει γίνει ένας ξένος, οι σκέψεις του βρίσκονται αλλού, κι εκεί δεν υπάρχει θέση για μας. Μας έχει σβήσει, μας έχει πετάξει έξω, στην κυριολεξία. Τα ψέματα, στα οποία συνήθως καταφεύγουν και τα δύο μέρη σ' αυτές τις περιπτώσεις, αντιπροσωπεύουν για τον ένα μια προσπάθεια να επιβιώσει και για τον άλλον έναν τρόπο να απαλύνει τις ενοχές του. Σ' αυτό το σημείο πέφτουμε από το αίσθημα της αιωνιότητας στο άλλο άκρο, στην αβεβαιότητα, που μας κάνει να αμφιβάλουμε ακόμη και για το αν είμαστε ζωντανοί, σε μια αίσθηση θανάτου μ' άλλα λόγια. Παύουμε να νιώθουμε ζωντανοί, πιο ζωντανοί από ποτέ, όπως ήμασταν πριν, με βαθιά συναίσθηση της ύπαρξής μας, και γινόμαστε εφήμερα και άυλα φαντάσματα.

Δεν έχουμε τίποτε πια στην κατοχή μας, ο άλλος έχει πάρει μαζί του, αποστερώντας την από μας, την υγεία της ψυχής μας και την ομορφιά του σώματός μας. Γιατί η ομορφιά του σώματος είναι πρωτίστως το μέσο με το οποίο ο καθένας από τους εραστές προσφέρει ηδονή στον άλλο. Αλλά προηγουμένως, μαζί με την ευγνωμοσύνη για την απόλαυση του οργασμού, είχαμε νιώσει και ένα είδος κατάπληξης για την παντελή απουσία επιθετικότητας, εκείνες τις στιγμές που ήμασταν τόσο τρωτοί και απροστάτευτοι. Αυτές μπορεί να είναι οι εικόνες που αναδύονται με τόση ένταση, προκαλώντας την υποψία και τη βίαιη έκρηξη της ζήλειας. Στην ουσία, έχοντας ζητήσει τα "πάντα" από το σύντροφό μας, πιστεύουμε και ότι του έχουμε δώσει τα "πάντα". Δεν αντιλαμβανόμαστε ότι σ' αυτή ακριβώς την απαίτηση και την απόλυτη παράδοση του εαυτού μας βρίσκεται ο σπόρος της ακόλουθης εγκατάλειψης, μια από τις πιθανές μορφές της οποίας είναι η προδοσία. Όντως, κανένας δεν μπορεί να στηρίξει με τόση ένταση μια επένδυση για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς να συνθλιβεί.

Από το βιβλίο του A. Carotenuto "Αγάπη και προδοσία".